

ת"פ 63057/05 - מדינת ישראל נגד א' א'

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 63057-05-19 מדינת ישראל נ' א'
בפני כבוד השופט הישאם אבו שחאדה

בעניין: - מדינת ישראל
ע"י עזה"ד מעין דואק

נגד
א' א'
ע"י עזה"ד אל' סבן

הכרעת דין

כתב האישום

על פי החלק הכללי לכתב האישום, הנאשם היה נשוי למתלוננת במשך ארבעה חודשים והתגוררו יחדיו בדירה בתחום העיר ----- (להלן: **הדירה**). כמו כן, ביום 18.11.7. הורה בית המשפט לתעבורה בתל אביב יפו במסגרת תיק מס' 404-11-18 על פסילת רישיונו של הנאשם למשך חודשים. כתב האישום מכיל שלושה אישומים, שאთאר את כל אחד מהם בנפרד.

באישום הראשון, ייחסו לנายนם ביצוען של העבירות הבאות: תקיפת סתם של בת זוג לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**), אiomים לפי סעיף 192 לחוק העונשין וכן נהגה בזמן פסילה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א - 1961.

על פי עובדות האישום הראשון, ביום 19.1.2002 בשעה 02:00 או בסמוך לכך, התגלו ויכוח בין הנאשם למתלוננת בתחום הדירה ובעקבות אותו ויכוח, הנאשם יצא מהדירה עם מפתחות רכבים. המתלוננת יצאה אחרי הנאשם וביקשה ממנו שימסור לה את מפתחות הרכב על מנת שתוציא ממנה תיק השיך לה. או אז, בסמוך למעלית בחדר המדרגות של הבניין בו מציה הדירה, הנאשם תקף את המתלוננת בכך שדחף אותה, בעט בבטנה והטיח את ראשה בקיר.

המתלוננת יצרה קשר טלפוני עם ה' ה' (להלן: **ה'**) וביקשה ממנו להגיע לבית. לאחר הגיעו של ה', התפתח בין הנאשם למתלוננת דין ודברים אשר במהלךם הניף לעברה סכין מטבח גדולה.

עמוד 1

בالمשר, ליווה ה' את המתלוונת למקום בו עמד הרכב, המתלוונת נטלה מתוכו את תיקה והזעקה משטרת לדירה. הנאשם נסע עם הרכב למעלות תרשיחא שם גם עוכב עם הרכב.

.5. **באישום השני**, יוחסה לנאים עבירה של תקיפה סתם של בת זוג לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין. על פי עובדות האישום השני, ביום 25.10.18 בשעה 16:00 או בסמוך לכך, התגלו ויכוח בין הנאשם למתלוונת בענייני כספים במהלך נטל הנאשם את מפתחות הרכב מסווג ניסאן שחנה בחניה של הבניין שבו מצויה הדירה ויצא מהדירה. המתלוונת יצא אחורי הנאשם, נכנסה לרכב, ביקשה ממנו לחזור לדירה תוך שניסתה להוציא את המפתחות ממתג ההנעה. הנאשם בתגובה דחף את המתלוונת מהפתחות וכשניסתה שוב ללחותם, סטר לה פעמיים בפניה. לאחר מכן, הנאשם נסע מהמקום.

.6. **באישום השלישי**, יוחסה לנאים עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש של בת זוג לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין. על פי עובדות האישום השלישי, ביום 17.10.18, בשעה 21:30 או בסמוך לכך, התגלו ויכוח בין הנאשם למתלוונת בתוך הדירה ובמהלכו הנאשם תקף אותה בכר שאותו בחר שעורת ראשה ומשר כלפי מטה. המתלוונת התגוננה ודחפה את הנאשם בחזרה והנאים בתגובה היכה אותה במכת אגרוף בפניה וגרם לה לדימום. כתוצאה מעשי, נזקקה המתלוונת לטיפול רפואי בבית החולים אסף הרופא.

המענה לכתב האישום

.7. הנאשם הודה בביצוע העבירה של נהיגה בזמן פסילה שבאישום הראשון (פרוט' מיום 1.7.20, עמ' 29 ש' 3). למען הסדר הטוב יובהר, שגם לא ההודה שלו, עדין יש להרשיעו באותה עבירה וזאת לאור מקבץ הראיות שהוגש בעניין זה (ראו: ת/11, ת/12, ת/13, ת/14 ו-ת/19). לאור ההודה, איןני מוצא צורך להסביר את התכנים של אותו מקבץ ראיות.

.8. לעומת זאת, הנאשם כפר בשאר העבירות שמפורטות באישום הראשון, באישום השני ובאישור השלישי.

עדות ייחודית וחובת האזהרה העצמית

.9. לאחר התרחשויות האירועים הנטען באישום השני והשלישי, המתלוונת לא התלוונת במשטרה כנגד הנאשם. היא התלוונת לראשונה רק בעקבות האירוע הנטען באישום הראשון ובאותה תלונה תיחסה לאירועים הנטען באישום השני והשלישי. בנסיבות אלה, בובאו לבדוק את אמינות גרסה של המתלוונת לגבי כל אחד משלשות האירועים, יש להתייחס לעדותה במכלול. CIDOU, הדעה המקובלת היא שבעת שבועים את שאלת מהימנותו של עד, יש לבדוק את אמינותה הגרסה במכלול (ראו למשל

דבריו של כבוד השופט דנציגר בפסקה 34 לפסק דין ב-ע"פ 433/13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (פורסם בنبו, 2.6.14).

10. במלים אחרות, ככל שבית המשפט יתרשם שיש להפחית משקל עדותה של המתלוונת לגבי אירוע מסוים מתוך השלושה, הדבר משפייע לשילילה על משקל עדותה מכלול לגבי שלושת האירועים. על אחת כמה וכמה, אם בית המשפט יסביר שיש להפחית משקל עדותה לגבי כל אחד מהאירועים מושא כתוב האישום. וכך הוא המצב במקרה שבפני.

11. "אמר כבר עתה שairoui האלים השונים שמתוארים בשלושת האישומים, בעיקרם, מבוססים על גרסתה של המתלוונת למול גרסתו של הנאשם, וזאת בשל העדר קיום של עדי ראייה ישירים לאירוע האלים שתוארו על ידי המתלוונת (למעט החלק באישום הראשון שבו נכון, שעליו עוד עומד הרחבה בהמשך). יצא מכך, שבפני בית המשפט ניצבת עדות יחידה של המתלוונת לגבי אירועי האלים השונים בכל אחד ושלושת האישומים.

12. על פי הפסיקה, מנוקדת ראות כמותית, אין כל מניעה לבסס הרשעה בפלילים על פי עדותו של עדים אחד, תהיה העבירה חמורה ככל שתיה, והכל תלוי במשקל ההוכחה הסגולי של העדות היחיד.
בפסיקה נקבעה חובה האזהרה עצמאית של השופט, לפיו שופט אינו רשאי לבסס הרשעה בפלילים, על פי עדות יחידה, אלא אם כן הוכיח את עצמו קודם לכן כי עדות יחידה לפני יש לבחון ו_lskehol בקפידה יתרה אם ניתן להסתפק בה, בלבד, כבסיס להרשעה. כמו כן, אין די באזהרה והחתלה חיבור להיות מלאה בהנמקה מדוע בית המשפט מעדיף גרסה אחת על גרסה אחרת (יעקב קדמי על הראיות, חלק ראשון, תש"ע-2009, עמ' 470 - 471 ; רע"פ 13/8884 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בنبו] 11.6.14) פסקה 10 לפסק דין של כבוד השופט שלום).

13. לעמוד תחילת על גרסתה של המתלוונת לגבי האירועים שלושת האישומים, לאחר מכן אביא את גרסתו של הנאשם, ולבסוף, אסביר בהרחבה מדוע קיים קושי להעדיף את גרסת המתלוונת על פני גרסת הנאשם, וזאת בשל חמשה תמרורי אזהרה שעלו מראיות שהובאו בפני וחוובה על בית המשפט ל Kohutם בחשבון.

14. התוצאה המعيشת לקיומם של חמישה תמרורי אזהרה היא שאין מנוס מהמסקנה שהמאמינה לא הוכיחה את העבירות מושא שלושת האישומים שבפני, מעל לכל ספק סביר, ולכן, יש לזכות את הנאשם מהعبירות שייחסו לו (למעט, כמובן, העבירה של נהיגה בזמן פסילה שבאים הראשון).

15. ודוק, זכיינו הנאשם מעבירות האלים, אין ממשעו שבית המשפט בהכרח מעדיף את גרסתו של הנאשם, כפי שהוא, על כרעה ועל קרביה, על פניו גרסתה של המתלוונת לגבי כל אחד מהאירועים שלושת האישומים. המשמעות של הזכויין היא שבעל תמרורי האזהרה, אין נקודות אחיזה מוצקות שמכוחן ניתן להעדיף את גרסתה על גרסתו. האotto לא.

גרסת המתלוונת למול גרסת הנאשם

16. יש לציין שבחינה כרונולוגית, האירוע הראשון בזמן הוא האירוע מושא האישום השלישי ולאחריו האירוע מושא האישום השני ולבסוף האירוע מושא האישום הראשון. מכל מקום, אעומד על גרסתם של המתלוונת והנאשם לפי הסדר שבו בחרה המשימה לפרט את האירועים, קרי אתאר תחילת את גרסתם לגבי האירוע שבאים הרាលון, לאחורי את גרסתם לגבי האירוע שבאים השני ולבסוף את גרסתם לגבי האירוע שבאים השלישי.

17. לגבי האירוע שמתואר באישום **הראון**, להלן גרסתה של המתלוונת (ראו: פרוט' מיום 20.7.201, עמ' 1 עד עמ' 23 ש' 5; וכן אמרות החוץ של המתלוונת, נ/2 ש' 31-71, נ/4 ש' 87-120, וכן דוח העימות, נ/5 ש' 57-79):

א. הנאשם סובל מבעיות בכח הגברא וגם קיים חשש שהוא עקר. נישואיה עם הנאשם הם נישואים שניים עברורה ואין לה ילדים מבعلاו הקודם. הנאשם רימה אותה בעת שהתחתנו בכר שלא גילה לה שהוא סובל מבעיות של אין-אוניות ושל עקרות וagem יש לו חובות כבדים בשוק האפור. היא גילתה את הדברים האמורים רק לאחר נישואיהם.

ב. המתלוונת היא במקור מכפר אעבלין והנאשם הוא במקור מעלות תרשיחא. היא עובדת כמורה בבית ספר ב----- והתגוררה בשכירות בתחום העיר --- במשך שבע שנים עבר לאירועים המתוארים בכתב האישום.

ג. לאחר נישואיהם, הנאשם עבר להתגורר עמה בדירה שכירה ב-----. המתלוונת היא זו שסילמה את דמי השכירות והנאשם לא השתתף בכלכלי הדירה. נישואיהם נמשכו בסך הכל ארבעה חודשים שבמהלכם התרחשו אירועי האלים המתוארים בשלושת האישומים.

ד. היחסים ביניהם היו עכורים ומתוחים וזאת בשל: קשיו של הנאשם בקיום יחסי מין; בעיות הפוריות שמנה סבל הנאשם; העובדה שאין לו דירה משלו והתגורר בדירה שהיא שכירה; העובדה שלעיתים לא עבד; העובדה שלא השתתף במימון ההוצאות השוטפות של שניהם; ובעת שכך עבד, שכרו נבעל לכיסוי חובותיו כלפי מלאוים בשוק האפור; ולבסוף, הנאשם נהג ברכבים שהיו ברשותם, בנסיבות זמן שונות, בעת שהיא נגדו פסילה בפועל של רישון הנהיגה מכוח גזר דין של בית משפט.

ה. במועד האירוע המתואר באישום **הראון**, היה לנאם ולמתלוונת הרכב חדש מסוג פולקסוואגן פסאט (להלן: **הפסאט**). החל ויכוח ביניהם על רקע הדברים שצוינו לעיל. הנאשם יצא מהדירות ולקח עמו את המפתחות של הפסאט. היא רדפה אחריו לכיוון המעלית על מנת לקחת ממנו

את המפתחות. הנאשם, בתגובה, דחף אותה, בעט בבטנה וחבט את ראהה בקיר.

ו. באותה עת, הנאשם עבד כಚיר אצל ה', וכך התקשרה לה' על מנת שיגיע ויסיע לה. היא אמרה לו שהנאשם תקף אותה וה' אכן הגיע. בעת שישבו שלושתם בתוך הדירה, היא הטיחה בנאשם, בפני ה', שהוא "לא גבר", סובל מאיון אוניות ומהיעדר פוריות. הנאשם נעלב והחל לצעוק ולקלל אותה והרים סכין מטבח במטרה לדקוך אותה. ה' חוץ ביניהם, נטל ממנו את הסכין והרחיק אותו ממנה. הנאשם עזב את הדירה ונסע עם הרכב.

18. לעומת זאת, להלן גרסתו של הנאשם לגבי האירוע המתואר באישום הראשון (ראו: עדותו בפרט, מיום 21.4.2013 עמ' 98 ש' 28 עד עמ' 100 ש' 28; וכן אמרות החוז' שלו, ת/20 ש' 20-2, 56-48, ות/21 ש' 74-122):

א. הנאשם לא סובל מבעיות בכח הגוף וגם לא מבעיות של פוריות. אכן, יש לו חוב אחד שמסתכם בסך של 32,000 ₪, אך זאת כלפי גוף חוקי ולא בשל הלואאה בשוק האפור.

ב. טענתה של המתלווננת שלא עבד היא שקרית. הוא אכן עבד והשתתף בכלכליות הדירה שהיא שכרה ואף קיבל עזרה כלכלית מבני משפחתנו, הוריו ואחיו. בעת קרות האירוע מושא האישום הראשון, הוא עבד כಚיר בעבודות חשמל אצל ה'.

ג. המתלווננת נהגה להשפיל אותו ולהעליב אותו, בטענות מופרכות בדבר העדר פוריות והעדר אוניות. לטענתו, היא זו שמסרבת לקיום מגע מיני ביניהם. למתלווננת דרישות רבות בתחום הכספי וככל שהוא לא עומד בהן היא מעלייבה אותו באופן שיטתי והוא אף חושד בה שהיא בוגדת בו עם גברים אחרים.

ד. במועד האירוע המתואר באישום הראשון, החל ויכוח ביניהם על ענייני כספים. הואלקח את מפתחות הפסאט במטרה לעזוב את הדירה כדי להתרחק ממנה. הנאשם היה מודע לקיומה של פסילה בפועל של רישוון הנהיגה שלו, אך היה נוהג בכל זאת תוך הפרת אותה פסילה.

ה. בעת שיצא מהדירה, המתלווננת רדפה אותו, וסתירה לו בפניו ובתגובה דחף אותה על מנת להרחיק אותה ממנה. הוא כלל לא בעט בה, ובעת שנדחפה, היא קיבלה בטעות מכח מהקיר.

ו. הנאשם נסע עם הפסאט במטרה להגיע ל----. בעודו בתחילת הנסעה, התקשר אליו ה' וביקש ממנו שיגיע חזרה לדירה בנסיון לפיס לבינה. הנאשם אכן הגיע לחדרה ונכנס אליה יחד עם ה'.

המתלוננת שוב חזרה לסתורה והאשימה אותו בפני ה' שהוא גבר פגום, סובל מאין אונות ומחסור פוריות. לאחר מכן, החלו הוא והוא לצעק אחד על השניה. הנאשם עזב שוב את הדירה ולפי בקשתה הוא אפשר לה ללקחת את חפצייה האישיים מתוך הפסאתה. הנאשם מכחיש בתוקףuaiים עליה עם סכין.

19. לגביהו המתוואר באישום השני, להלן גרסה של המתלוננת (ראו: עדותה בפרוט' מיום 20, עמ' 17 ש' 2 עד עמ' 18 ש' 19; וכן אמרות החוץ שלה, נ/5 ש' 44-38, נ/2 ש' 30-20, נ/3 ש' 9-35, נ/4 ש' 48-50):

א. ביום 25.10.18 התגלו ויכוח בינו לבינה בדירה בענייני כספים. הנאשם רצה לצאת מהבית ולקח את המפתחות של הרכב אחר שהייתה ברשותם באותה עת, מסוג ניסאן (להלן: **הניסאן**). היא רצתה למנוע ממנו מלכחת את המפתחות וכן רדפה אחריו לכיוון המעלית.

ב. על פי הגרסה שנמסרה על ידי המתלוננת בבית המשפט, הוא דחף אותה וחבט את ראשה בקיר. בהמשך, היא רדפה אחריו לכיוון הרכב וניסתה ללקחת ממנו את המפתחות והנאשם נשרט בטעות מהמפתחות. בהיותם הרכב, הנאשם סטר לה מספר פעמים על פניה.

ג. האירוע שמתואר באישום השני לא הותיר עליה סימנים והוא גם לא התלוננה במשטרה.

20. לעומת זאת, להלן גרסתו של הנאשם לגבי האירוע המתוואר באישום השני (ראו: עדותו בפרוט' מיום 13.4.21, עמ' 98 ש' 17-1; וכן אמרות החוץ שלו במשטרה, ת/20 ש' 21, נ/5 ש' 52-30, ת/38 ש' 38-55):

א. אכן היה ויכוח בינו לבינה בדירה בענייני כספים. הנאשם רצה להתרחק מהמתלוננת וכן נטל את מפתחות הניסאן על מנת לצאת מהדירה. היא רדפה אחריו במטרה להכות אותו וכן דחף אותה ויצא מהדירה.

ב. המתלוננת רדפה אחריו עד הרכב, נכנסה למושב שליד הנהג וניסתה ללקחת את המפתחות ממנו בכך. במהלך המאבק על המפתחות, היא שרטה אותו בצווארו וגם נטלה מברג שהיא מונח בתוך הרכב וניסתה לדקוך אותו. היא הצליחה לשרטות אותו עם המברג באחור המותן תוך הותרת סימן שריטה ממשועתי.

ג. הנאשם לא תקף את המתלוננת בשום שלב ורק ניסה להתרחק ממנה ולהזוף אותה ממנה בעת

שהיא תקפה אותו.

.21. לגביו האירוע המתואר באישום השלישי, להלן גרסה של המתלוננת (ראו: עדותה בפרוט' מיום 1.7.20 עמ' 12 ש' 28 עד עמ' 16 ש' 31; וכן אמרות החוץ שלה, נ/2 ש' 12 - 19, נ/3 ש' 40-36, נ/4 ש' 18, נ/5 ש' 48-18, נ/79-75):

א. ביום 18.10.18, היה ויכוח בין לבינה בענייני כספים ובענייני בעיותו בתחום הפוריות והאין אוננות. הנאשם בתגובה לדבריה, דחף אותה, משך אותה בשערותיה ולאחר מכן נתן לה אגרוף **שירות לכוון האף שהתחילה לדםם**.

ב. המתלוננת צילמה את עצמה באמצעות הטלפון הנכיד שברשותה כאשר אפה מדם גם שלחה בהמשך את התמונות למנהל בית הספר שבו עבדה בשם איריס עידן מסטאי (להלן: **איריס**).

ג. הנאשם לקח אותה לבית החולים "אסף הרופא" ושם נבדקה על ידי הרופאה ד"ר קרן אמיתי (להלן: **ד"ר קרן**). תחילה, המתלוננת אמרה לה שנפלה אך ד"ר קרן לא קיבל את גרסתה וכן המתלוננת סיפרה לה את האמת שהותקפה על ידי הנאשם. ד"ר קרן מילאה טופס שעניינו דיווח על אלימות במשפחה ואשר מופנה לעובדת סוציאלית בשירותי הרווחה.

ד. המתלוננת לא רצתה להתלוין במשטרת מאחר שלא הייתה מעוניינת להיות מוגדרת כ-"גרושה בשנית" וכן המשיכה בזוגיות עם הנאשם, בתקווה לימים טובים יותר.

.22. לעומת זאת, גרסתו של הנאשם לאירוע המתואר באישום השלישי, היא כדלקמן (ראו: עדותה בפרוט' מיום 13.4.21 עמ' 97 ש' 4-27; וכן אמרות החוץ שלו, ת/20 ש' 29-21, ת/21 ש' 28, נ/5 ש' 51-28, נ/22 (31-22):

א. היה ויכוח בין לבינה בתוך הדירה. בשלב מסוים, המתלוננת החלה להזכיר אותו מכות נמרצות. הנאשם רצה להרחיק אותה ממנה וכן דחף אותה וקצתה האף שלה פגע בטעות בקיר. האף שלה החל לדם והוא לקח אותה לבית החולים.

ב. הנאשם לא תקף אותה וגם לא נתן לה שום מכת אגרוף. בהגיעם לבית החולים, היא המציאה סיפור בדיוני בפני הרופאה שכביבול הוא זה שהייתה אותה, כאשר מדובר בטענה שקרית לחלווטין.

.23. בפרקיהם הבאים אפרט חמישה תmaries אשר קווים להעדיף את גרסה של המתלוננת

על פני גרטתו של הנאשם לגבי האירועים שבשלושת האישומים.

تمرור אזהרה ראשוני: עדותו של ה' לגבי האישום הראשון

.24. לגבי האירוע המתואר באישום הראשון, המתלוננת העידה שמיד לאחר שהותקפה על ידי הנאשם, היא התקשרה לה' בטלפון ומספרה לו שהנائب היכה אותה וביקשה ממנו להגיע. מדובר ב-"אמרת קרובן אלימות" שהיא ראייה קבילה מכוח סעיף 10 לפקודת הראות [נוסח חדש], התשל"א-1971).

.25. כמו כן, המתלוננת התקשרה למטרתה לאחר שה' עזב את הדירה והודיעה להם שהנائب הרים עליה סכין (ראו: תמליל השיחה למקד 100, ת/5). בנוסף, בעת שהגיעו השוטרים לדירה היא סיפרה גם להם שהנאים הרים עליה סכין (ראו: דז"ח הפעולה של השוטר משה וקנין, ת/8 וכן גם דז"ח הפעולה של השוטר מוחמד ابو סOID, ת/15). לבסוף, היא שלחה הודעה "ויצווף" לאיריס והודיעה לה שהנאים הרים עליה סכין והכה אותה (ת/1). גם כל אלה הן בגדר "אמרות קרובן אלימות".

.26. המתלוננת העידה שבנכחותו של ה', הנאשם הניף לעברה סכין במטרה לדקוך אותה, וה' חוץ בינם והרחיק את הנאשם ממנה. דא עקא, ה' היה עד במשפט ואמר שלא היו דבריהם מעולם.

.27. להלן תמצית עדותו של ה' (ראו: עדותו בפרוט' מיום 8.7.20 מ' 79 ש' 18 עד מ' 80 ש' 21, עמ' 82 ש' 3-30; וכן אמרות החוץ שלו, ת/16 ש' 29-5 ות/17 ש' 14-39):

א. ה' הוא קיבל עבודות חשמל בככיבים והנائب עבד אצלו כಚיר. נכון למועד האירוע שמתואר באישום הראשון, הנאשם עבד אצלו פחותழ. לה' לא הייתה היכרות קודמת עם הנאשם עבור להעסקתו. כמו כן, אין לה' היכרות קודמת עם המתלוננת ואין לו שום עניין בסכסוך שביניהם.

ב. המתלוננת התקשרה לה' בשעת לילה מאוחרת והודיעה לו שהנائب הכה אותה וביקשה שייעץ אליה לדירה. ה' התקשר לנائب ובקש ממנו להגיע לדירה. ה' פגש את הנאשם ברחוב מחוץ לדירה והם עלו יחד לדירה.

ג. המתלוננת החלה להעליב ולהשפיל את הנאשם בפני ה' בכך שהוא הטיחה בו שהוא "לא גבר" בשל כך שהוא לא מסוגל לקיים יחסי מין ולא מספק אותה. מיד לאחר מכן, הנאשם והמתלוננת החלו לצעוק ולקלל אחד את השניה.

ד. הנאשם נעמד ויצא מהדירה. בשום שלב, ה' לא ראה את הנאשם מחזק סכין או מניף אותה

לעבר המתלוונת. ככל שהמתלוונת טוענת שהנאשם החזיק סכין אוים באמצעותה עליה, הרי שמדובר בטענה שקרית.

.28. שתי אמרות החוץ של ה' במשפטה הוגשו בהסכמה ההגנה (ת/16 ו-ת/17). גרסתו בשתי אמרות החוץ הייתה זהה. בנוסף, גרסתו בבית המשפט תامة את האמור באמרות החוץ. יתר על כן, לא התרשמי שלה' יש עניין כלשהו "להטיב" עם הנאשם בדרך כלשהי. כך למשל, מושנאל האם המתלוונת אמרה לו בטלפון שהנאשם היכה אותה, והוא ענה בחויב.

.29. כמו כן, התרשמי לחויב בדבריו של ה' שאין לו כל עניין בסכוך שבין הנאשם למתלוונת. בנוסף, התרשמי לחויב גם מכנות דבריו שההיכרות שלו עם הנאשם היא היכרות קצרה של יחסית עובד מעביד רגילים ושאן לו היכרות קודמת עם המתלוונת. מקובלם עלי' גם דבריו של ה' שהוא הופטע מכך שהמתלוונת פונה אליו בנושא איש שנזע ליחסה עם הנאשם ושמעוולם לא הייתה דומה שלא אליו בעבר. יודגש, המתלוונת גם לא העידה אחרת. لكن, עדותו של ה' היא מהימנה בעניין.

.30. בנסיבות אלה, הנני מעדיף את עדותו של הנאשם, על פני עדותה של המתלוונת, וזאת לגבי השאלה האם הנאשם הניף סכין לעברה בנסיבותיו של ה', או לא. הטעם לכך הוא שעדותו של הנאשם נתמכת בעדותו של ה' שנמצאה מהימנה בעניין.

.31. כתעולה השאלה מה המשקל שיש לייחס ל"אמרות קורבן אלימות" של המתלוונת (תחילה באזני ה' בטלפון שהנאשם תקף אותה, ובהמשך באזני השוטרים שהגיעו לדירה ובהודעתה "ויצו" שנשלחה לאיריס שהנאשם הניף לעברה סכין). לדעת, לאור המסקנה בדבר אמינות עדותו של הנאשם בדבר אי הנפת סכין לעברה של המתלוונת ונתמכת בעדותו של ה', יש לייחס אותה "אמרות קורבן עבירה" משקל אפסי.

.32. "אמרות קורבן אלימות" לפיה הנאשם הניף סכין לעברה של המתלוונת, מקורן בדברי המתלוונת עצמה. משקבעתו שעדותו של ה' היא אמינה ולכן גם עדיפה על עדותה של המתלוונת לגבי שאלת הנפת הסכין, פשוטא, ש"אמרות קורבן עבירה" בנושא הנפת הסכין, משקלן אפס. ולכן, גם "אמרת קורבן אלימות" של המתלוונת לה' בטלפון, שהנאשם היכה אותה, גם היא משקלה אפס.

.33. בעניין, חוסר מהימנות עדותה של המתלוונת בנושא של הנפת הסכין על ידי הנאשם באישום הראשון,קיימים עננה של ספק לגבי מהימנות עדותה כמכלול, קרי גם לעניין מהימנות עדותה שהותקפה על ידי הנאשם בטרם הגיעתו של ה' באישום הראשון, וגם לעניין מהימנות עדותה לגבי אירועי האליםות הנתענים באישום השני והשלישי.

تمرור אזהרה שני: "עדות כבושה" לגבי האישום השני והשלישי

.34 כאמור, האירוע שבאים השלישי התרחש ביום 17.10.18 והAIROU שבאים השני התרחש ביום 25.10.18. המתלוננת הגישה תלונה במשטרה לגבי האירועים האמורים רק ביום 2.1.19, למלה חודשים לאחר התרחשותם הנטענת. אולם, הסגנון הוודע בשלב היסכומים שאיננו טוען שעדותה של המתלוננת היא עדות כבושה (פרוט' מיום 13.4.21, עמ' 128 ש'5). עם זאת, הדבר עדין לא פוטר את בית המשפט מלבחן את שאלת מהימנות עדותה של המתלוננת גם על רקע האפשרות שאכן מדובר בעדות כבושה וזאת בעת שכבישת העדות נעשתה שלא מסיבות משכנעות.

.35 בפסקת בית המשפט העליון קיימת הגמsha של הכלל שקובע שיש להפחית ממשקלה של עדות כבושה עת שמדובר בעבירות של אלימות במשפחה, וזאת בשל הקושי הנפשי של פריצת המugal הסגור של המשפחה והסיבה אל עבר הרשות והמחירים האישיים והחברתיים הכרוכים בכך, לרבות קיומה, לעיתים, של תלות כלכלית ורגשית של בת הזוג המוכה בגין הזוג המכה ורצונה לשמור על שלמות התא המשפחתי (ע"פ 7844/09 **חסין נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 2.6.10) פסק דין ו' לפסק דין של כבוד השופט רובינשטיין, כתוארו דاز; ע"פ 8745/08 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 30.11.11) פסקה 22 לפסק דין של כבוד השופט מלצר, כתוארו דاز).

.36 במקרה שבפני, ההיגיון שמאחורי הכלל הראייתי בדבר הגמsha השימוש בכלל שיש להפחית ממשקלה של עדות כבושה בעת שמדובר בעבירות של אלימות במשפחה, אינו חל. לפי שיטתה של המתלוננת, היא לא הייתה תלויה כלכלית בנאשם, אלא הוא זה שהיה תלוי בה וחוי על חשבונה בתוך דירתה השכורה. בנוסף, לפי שיטתה, לא הייתה לה סיבה להיאחז במערכת הזוגית עם הנאשם. אותה מערכת זוגית נועדה לכישלון והייתה נעדרת עתיד. הוויכוחים החוזרים ונשנים בין לבינה היו תמיד על רקע דעתה האישית שאין לה סיבה להישאר עמו.

.37 לטענה, לא היו יחסיות בין לבינו וזואת בשל בעיותו בתחום האונות. לטענה, אין להם ילדים גם לא יהיו זואת בשל בעיותו של הנאשם בתחום הפוריות. בנסיבות אלה, אין תא משפחתי להיאחז בו כנימוק אפשרי מודיע לא הגישה תלונה במשטרה נגד הנאשם לאחר שלטענה תקף אותה.

.38 בנוסף, לפי עדותה, אין אופק לדירה שתירכש על ידי שניהם ואין תקווה לשיפור במצבם הכלכלי לאור חובותיו בשוק האפור. למעשה, כבר מיד לאחר שנישאו, היא לא ראתה בנאשם בן זוג שקיימת הצדקה להישאר עמו ומילא גם לא גילתה תלות רגשית כלפי. בנסיבות אלה, נשמט הבסיס לעשיית שימוש בכלל הראייתי שתואר לעיל.

.39 יתר על כן, לגבי האירוע המתואר באישום השלישי, שעוניינו, בין השאר, מכת אגרוף ישירה ומכוננת לכיוון האך שהותיר אותה עם דימום, הייתה למתלוננת הזדמנות לפנות למשטרה מיד לאחר קרונות האירוע והיא בחרה שלא לעשות כן.

.40. יזכור, המתלוננת מסרה לד"ר קרן שהיא נפלה במדרגות אך האחורה חודה שהדבר לא נכון ומילאה טופס שמופנה לשירותי הרוחה בדבר קיומו של חשד לאלימות משפחה. דא עקא, המתלוננת סירבה ליצור קשר עם העובדת הסוציאלית (ראו: ת/23, וגם עדותה של ד"ר קרן בפרק' מיום 30.12.20 עמ' 86 ש' 16 עד עמ' 87 ש' 10). כמו כן, המתלוננת טענת שעדכנה את איריס לגבי אירוע החבלה עם האף ואיריס העידה שהמתלוננת אכן סיירה לה שהותקפה על ידי הנאשם (פרק' מיום 1.7.21 עמ' 6 ש' 1 עד עמ' 7 ש' 7).

.41. בנוסף, המתלוננת לא העידה שהנאשם איים עליו בשלב כלשהו שיפגע בה אם תגish נגדו תלונה במשטרה או אם תבקש להיפרד ממנו. היא גם לא העידה שהיתה לו אוביסיה כלפי או רצון עד להישאר עמה. היא חזרה כל פעם מחדש על התהיה העצמית שלה מה היא עשו עם גבר לא ויכולת ממנה. ומכאן התהיה כלפי היכיז לא פנתה למשטרה מיד לאחר שלטונתה נחבלה באפה במקצת אגרוף ישירה שניתנה בכוונת מכoon.

.42. על כן, הנני קובע שיש להפחית ממשקל עדותה של המתלוננת לגבי אירוע האלימות שתיארה באישום השני והשלישי וזאת בשל העובדה עצמה. הפחתה זו מטילה ענן כבד של ספק לגבי מהימנות עדותה מכלול, קרי לעניין אירועי האלימות המתוארים בשלושת האישומים שבכתב האישום.

תרומר אזהרה שלישי: הצורך בשימוש ב"ריענון זיכרון" לאישום הראשון והשני

.43. לגבי האירוע המתואר באישום הראשון, בחקירתה הראשית, המתלוננת נשאהה מודיע התקשרה לה'. היא ענהה "לא זוכרת", קרי לא העידה עצמה שהנאשם הכה אותה ולכן התקשרה לה', כפי שנרשם בפרק העובדות שבאישורם הראשון. השאלה האם הותקפה על ידי הנאשם, עובר לתקשות הטלפוןית עם ה', או לא, היא שאלה שמצויה בליבת האישום השלישי. המתלוננת הצליחה לענות על שאלה זו רק לאחר ריענון הזיכרון בעת שקרה את התשובה מתוך אמרת החוץ שלה במשטרה. וכך הדברים באו לידי ביטוי בפרוטוקול (פרק' מיום 1.7.20 עמ' 19 שורה 10 עד עמ' 20 שורה 11):

ש. אנחנו הגיעו באירוע האחרון שבגינו התקשרות למשטרה, תסבירו, לפני שהתקשרת לה', מה קרה בין לבן בעקב.

ת. היהRib כספי.

ש. וזה מה?

ת. לא זוכרת.

ש. את לא זכרת מה הסיבה שהתקשרות לה'.

ת. לא זוכרת. אני זכרת שפחדתי ממנה ואז ביקשתי שהי' יבוא.

ש. אני ארענן את זיכרונך ואציג לך את ההודעה שلن מיום 18.3.1.18 משורה 87 ועד שורה 101 כי חסר חלק משמעותי של מה שקרה באירוע.

ת. עברתי יותר מ 30 חקירות השנה וונה שעבירה על דברים שהוא עשה לי.

ש. לכן אני מציג לך, תקראי לאת ואז תספר לנו מה קרה.

ת. כן. הוא רצה ללקת עם האוטו, קנינו רכב חדש על שם אח שלו, אבא שלו שילם ערבות 20,000 ₪ ואז אמרתי לו איפה אתה הולך גם ככה אין לך רישיון ובבוקר רבנו על זה שבזבזתי על עצמי 1,000 ₪ במספירה הוא לקח את המפתחות ובעט ברגלה, הייתה אלימות.

ש. איפה עם הגוף הוא בעט בר עם הרגל.

ת. אני זוכרת שהתקשרות לה' כי פחדתי שהמצב יהיה עוד יותר גורע.

ש. מה אירוע האלים שקרה שם.

ת. כן, ברגלה.

ש. תקראי לאת ותספר לי בימ"ש מה קרה שם.

ת. אני זוכרת שהוא קליל אותו וניסיתי לחת את המפתחות והוא דחף אותו עם בעיטה של הרגל.

ש. איפה הרגל שלו פגעה בך

ת. בבטן.

ש. ואז מה קרה.

ת. אני לא זוכרת

ש. אני נותן לך לקרוא, תקראי הכל, משורה 87 עד שורה 100, לאת, ותספר לנו על האירוע.

ת. אני זוכרת יותר את הסכין איך הוא הסתכל עליו והתקoon פגוע بي.

ש. הסכין זה אחרך. תקראי ותספר לנו.

ת. ניסיתי לחת את המפתחות ממנה של הרכב, הוא דחף אותי, דחף את הראש העצם, הבית מאד צר, ייחידת דיר.

ש. ומה קרה שהוא דחף לך את הראש לכיוון הקיב.

ת. כאב לי. היה לי כל מיני סימנים בפנים, הייתה אדומה יותר, היו לי כאבים ראש, הייתה הפוכה בגלל זה.

ש. מתי את מתקשרת לה'.

ת. נראה לי אחרי שא' יצא".

(ההדגשות שלי - ה'א'ש')

44. לגביה האירוע המתואר באישום השני, בחקירתה הראשית, המתלוונת העידה כדלקמן (פרוט' מיום 1.7.20 עד עמ' 17 ש' 28 עד עמ' 18 ש' 16) :

"ש. מה עוד היה ברכב, את מספרת במשטרה על עוד משחו.

ת. אני לא זוכרת.

ש. אני מציג לך את ההודעה הראשונה של ר' מיום 19.1.20 בשעה 02:50 אני מפנה לשורות 20-23,

ת. הוא תמיד מגיב באלים.

ש. מה קרה באוטו?

ת. אני לא זוכרת

ש. אז תזכיר שוב.

ת. היה ויכוח שהוא רצה לנ hog, אני רציתי לחת לו את

המפתחות והוא נתן לי מכות ודחף אותו שאצא מהאוטו

ש. איפה בגוף הוא נתן לך מכות?

ת. אני לא זוכרת את האירוע עצמו, זה היה לפני שנה ותשעה חודשים, עברתי גם הרבה אלימים אחריו זה ובמהלך השנתיים האלה.

ש. אני נותן לך לקרוא את מה שמסרת במשטרה לגבי האירוע באותו, תקראי את מה שכתוב, משורה 20 עד 23, מה הוא עשה לך בתחום הרכב.

ת. הוא הביא לי,כאות בפנים ובראש ועשיתי ככה...

ב"כ הנאם:

למעשה העדה מקריאה מהעדות.

(ההדגשות שלי - הIAS)

.45. השאלה האם המתלוונת אכן הוכחה בתחום הרכב באירוע המתואר באישום השני, או לא, ואם כן, היכן בגופה, נוגעת לLIBA של אותו אישום. המתלוונת מסירה את התשובה לשאלות אלה במסגרת ריענון הזיכרון בחקירה הראשית בעת שקרה מטרך אמרת החוץ שלה את התשובה.

.46. עינינו הרואות שהן לגבי האישום הראשון והן לגבי האישום השני, המתלוונת העידה לגבי לייבת אירושי האלים מכך ריענון זיכרנו על ידי הפניה לאמרת החוץ שלה. כאמור, ריענון זיכרנו הינו גורם שבית המשפט מביאו בחשבון במסגרת השיקולים לקבעת עמדת קשרם הראיתי של דברי העד (יעקב קדמי על הראיות, חלק רביעי, תשע"ט-2009, עמ' 46).

.47. ב-ע"פ 3250/10 מדינת ישראל נ' פלוני (פורסם בנובו, 12.1.2012)ណון מקרה שבו המערער זוכה בדעת רוב (כבוד השופטים גרוביס וג'יבראן נגד דעתה החולקת של כבוד השופט ארבל) ממציע עבירות אינס. באותו עניין, היה מדובר בעדות יחידה של המתלוונת למול עדותו של הנאם. אחד השיקולים המרכזיים לזכיו שנותן היה העובדה שבחירתה הראשית של המתלוונת בערכאה הדינונית היא נשאלת שאלות מדריכות על ידי בא כח המשמשה בנסיבות הנוגעים לייבת האישום, דבר שאמור להוות תמרור זהה לבית המשפט האם ניתן להסתמך על עדותה של העידה לביסוס הרשעה ברף הנדרש במשפט פלילי (פסקאות 14 עד 18 לפסק דין של כבוד השופט גרוביס (כתוארו דאז)).

.48. ריענון הזיכרון של עד במסגרת חקירה ראשית בשאלת שנוגעת ללייבת האישום וזאת על ידי מסירת החלק הרלבנטי מאמרת החוץ שלו כדי שיקרא אותו ויאשר אותו, כמו מה שאלת מדריכה. لكن, הדבר מהוות תמרור זהה לבית המשפט בבואה לקבע את מהימנות העד במיוחד כאשר מדובר בעדות יחידה. וכך הוא המקרה שבפני.

تمرור זהה רביעי: הטענה שהנאשם בטلن שי עיל חשבונה של המתלוונת

.49. מעבר לטרוניה של המתלוונת כלפי הנאשם בענייני כוח גברא ופוריות, היו לה טרוניות נוספות כלפי שהוא לא עובד, בטלן ונצלן שחי על חשבונה ולא תורם במאומה לכלכלה הבית (פרוט' מיום 1.7.20 עמ' 25 ש' 26-29).

.50. במהלך חקירתה הנגדית של המתלוונת התברר שהוא והוא קנו רכב חדש מסוג פולקסוואגן פסאט בעלות של מאה וארבעים אלף ₪. הרכב נרכש על שמו של אחיו של הנאשם תוך נטילת הלוואת מימון. לטענתה אביה שילם מראשה בסך של עשרים אלף ₪ והוא החזירה לאחיו של הנאשם את התשלומים החודשיים עבור הלוואת המימון (פרוט' מיום 1.7.20 עמ' 26 ש' 30 עד עמ' 28 ש' 17).

.51. אביה של המתלוונת א' נ' העיד שהוא שילם את המקדמה בסך של עשרים אלף ₪ עבור רכישת הרכב, אך גם הבHIR שהוא עבר להחזרת הלוואה (פרוט' מיום 8.7.20 עמ' 77 ש' 10-6). עם זאת, יזכיר שהלוואת המימון נלקחה על ידי אחיו של הנאשם. יתר על כן, המתלוונת גם אישרה שאמו של הנאשם רכשה עבורם דברי מזון ומצרכים שוטפים עבור הבית (פרוט' מיום 1.7.20 עמ' 26 ש' 26-29). כמו כן, בעת קרות האירוע המתואר באישום הראשוני, הנאשם לא היה מובלט ואכן עבד אצל ה' בעבודות חשמל. ולבסוף, המתלוונת גם אישרה שהנ帀ה שילם את חשבון החשמל של הדירה (פרוט' מיום 1.7.20 עמ' 26 ש' 24-23).

.52. ولكن, כפי שמשופחתה של המתלוונת סייעו להם במישור הכלכלי, הרי שגם משפחתו של הנאשם סייעו להם במישור הכלכלי והנ帀ה טרם גם כן לכלכלה הבית. בנוסף, מחקרתה הנגדית עליה שהיא הגיעה למערכת הזוגית עם הנאשם כאשר היא נשאת על גבה חובות כספיים עוד מנישואיה הקודמים וכן לא הייתה רשאית לקבל כרטיס אשראי (פרוט' מיום 1.7.20 עמ' 26 ש' 1-2 וכן עמ' 27 ש' 20-1).

.53. למדך, שהטרוניה של המתלוונת כלפי הנאשם שהוא בטלן ונצלן שחי על חשבונה, איןנה עצקהתה. דברים אלו מקבלים משנה תוקף לאור תפישת עולמה שהיא זכאיות לבזבז כספים כאוות נפשה ולחירות "כמו מלכה", כלשונה, ובן הזוג צריך למלא אחר כל דרישותיה הכלכליות (פרוט' מיום 1.7.20 עמ' 27 ש' 26-25, עמ' 34 ש' 30).

תרומר אזהרה חמישין: סימני אלימות על הנאשם באישום השני

.54. מצד אחד, כאמור, עדותה של המתלוונת לגבי האירוע המתואר באישום השני היא עדות כבושה. בנוסף, לא היו עליה סימני אלימות בשל אותו אירוע, והוא גם מאשרת שشرطה את הנאשם עם המפתח של הניסאן. מצד שני, הנאשם הציג בפני החוקרים במשפטה סימני שritteה במוותן ובצוואר וטען שהמתלוונת ניסתה לזכור אותו עם מברג במהלך המאבק ביניהם על המפתח של ניסאן (ראו את התמונות של השritteות, נ/6 ו-נ/7).

.55 בעקבות העדות שמסר הנאשם במשפטה, המתלוונת נחקרה תחת אזהרה (נ/3). הדבר מעלה תהיה מדוע גם היא לא הועמדה לדין בגין האירוע מושא האישום השני. שאלת זו לא הובאה כל כורכה במשפט. בפני בית משפט יש רק אמירה כללית של המתלוונת בחיקורתה הנגדית שהתיק נגדה "נסגר" (פרוט' מיום 1.7.21, עמ' 29 ש' 16-13).

.56 מכל מקום, על כך יש לומר "מהה נפשר": אם כן הועמדה לדין, המשמעות היא שהמאשימה ממשרתו של הנאשם ולא לגרסתה של המתלוונת; ואם לא הועמדה לדין, הרי שלאור מכלול תמרורי האזהרה שעליהם עמדתי, הדבר עשוי לעורר טענה של אכיפה ברורנית עבור הנאשם שהייתה מצדיקה לבטל את האישום השני מכתב האישום.

סוף דבר

.57 לאור כל האמור לעיל, הנני קובע כדלקמן:

א. באישום הראשון, הנני מרשים את הנאשם בביצוע עבירה של נהייה בזמן פסילה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א - 1961.

ב. באישום הראשון, הנני מזכה את הנאשם מהעבירות הבאות: תקיפת סתם של בת זוג לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין ואיומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

ג. באישום השני, הנני מזכה את הנאשם מהעבירה של תקיפת סתם של בת זוג לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין.

ד. באישום השלישי, הנני מזכה את הנאשם מביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש של בת זוג לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין.

ניתנה היום, כ"ט סיון תשפ"א, 09 יוני 2021, במעמד הצדדים.